

dette Forslag, saa finder jeg dog Anledning til at gjøre opmærksom paa, at denne Beslutning ikke er enstemmig vedtagen i Finantsudvalget, men at der har været et Mindretal, hvortil jeg hører, og at vi stemte imod Indbringelsen af et saadant Forslag, Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission. Bore Grunde dertil vare ganske simpelt, dels at vi ikke mente, at vi kunde benegte Rigtigheden af den høitærede Ministers Forklaring eller Paaastand om, at de paagældende Spørgsmaal ikke stode i umiddelbar Forbindelse med Finantsloven; dels ogsaa, at vi fandt, at dette Skridt, Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission, satte et altfor stort Apparat i Bevægelse for en Sag af denne Beskaffenhed. Det maa jo nemlig erindres, at Grundloven vel i § 46 giver ethvert af Tingene Myndighed til at undersøge almenvigtige Gjenstande ved Kommissioner af sine Medlemmer, og disse ere berettigede til saavel af offentlige Myndigheder som af private Borgere at fordre Oplysninger meddelte mundtlig eller skriftlig; men ved Siden deraf bestemmer Grundloven jo i sin § 62, at enhver Rigsdagsmand har Ret til i det Thing, hvortil han hører, med dets Samtykke at bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og deraf æfte Ministrenes Forklaring. Det synes da at være den naturlige Vej at gaa, hvor der kun er Tale om en Forklaring, som den vedkommende Minister kan afgive, da at benytte den i § 62 angivne Vej, gennem en Interpellation at afæfte Ministeren den fornødne Forklaring. Der er kun Anledning til at benytte § 46 i de Tilfælde, hvor man ønsker Forklaringer afæfte offentlige Myndigheder og private Borgere, som man ikke paa anden Maade kan faae Forklaring af, eller eventuelt i det Tilfælde, at man har forsøgt en Interpellation og ikke er tilfreds med de Oplysninger, man har faaet af Ministeren, og mener, at de ad anden Vej maa kunne blive bevarede. Vor Mening med at stemme imod dette Forslag er den, at den naturlige Vej i dette Tilfælde var at rette en Forespørgsel til den høitærede Minister om de to paagældende Sager. Jeg for mit Vedkommende nærer ingen Tvivl om, at den høitærede Minister i saa Tilfælde vilde have givet al den Forklaring, der kunde ønskes, og det forekommer mig, at den ueget ærede Ministers Udtalelser i Dag tilstrækkelig tyde paa, at dette vilde være fket. I saa Tilfælde forekommer det mig imidlertid at være unødvendigt at gaa til dette store Apparat at nedsætte en parlamentarisk Kommission, og jeg agter derfor at stemme mod Forslaget.

Forslagsstilleren (Bojsen): Den sidste ærede Taler uledede af det Forslag, der er fremkommet her om Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission, at man derved skulde have erkjendt, at de Spørgsmaal, som Finantsudvalget havde stillet, skulde ligge ud over dets Kompetence. Deri tager det ærede Medlem fejl. Af hvad man kan nødes til at gjøre overfor en Uvillie fra Administrationens Side, altsaa en Uvillighed til at følge den Praxis, som nu har været fulgt saa mange Aar i vort parlamentariske Liv, deraf kan det ærede Medlem slet ikke drage den Slutning, han søgte at ulede deraf. Det ærede Medlem anføde dernæst over, at Sager af den Beskaffenhed, som de, der her er Tale om, ikke egne sig til at henregnes til de almenvigtige Gjenstande, som bør gjøres til Gjenstand for en parlamentarisk Kommission. Jeg ser egentlig ikke, hvorledes det ærede Medlem kan opfatte de foreliggende Spørgsmaal saaledes. Hvad det her dreier sig om, er jo netop Spørgsmaal af almenvigtig Betydning, og jeg ser overhovedet ikke nogen som helst Grund til den Indvendning, som det ærede Medlem i saa Henseende har gjort. Spørgsmaalet om Ministeriets Administration af de firkellige Anliggender, som jo ved Tidernes Ugunst, jeg kan sige Uret, for ikke at kalde det Ulovlighed, er holdt udenfor Rigsdagens Medvirkning, og særlig Spørgsmaalet om Benyttelsen af et Middel, som her er betegnet som grundlovstridigt, nemlig Drettelsen af Rikeraadet, forekommer mig at være en Gjenstand af virkelig almenyttig Betydning, som særdeles vel egner sig til Behandling af en parlamentarisk Kommission. Ved Siden af dette Spørgsmaal stiller jeg ganske vist det andet paa en lavere Plads, men jeg ser paa den anden Side ikke, hvorledes man skal kunne negte, at ogsaa dette er et Spørgsmaal af almenvigtig Betydning, hvorledes Regjeringen gaar frem med Hensyn til Afholdelsen af de betydelige Midler, som der her er Spørgsmaal om. Jeg skal minde om, at da vi sidst behandlede Spørgsmaalet om Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission, blev der gjort gjældende fra den samme Side, som nu modætter sig en saadan Kommissions Nedsættelse, at lige overfor det da foreliggende Tilfælde var der ingen Grund til Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission, nemlig angaaende Ballo og Kemmetofte, nei, der vilde være en ganske anderledes Grund til at foretage et saadant Skridt, dersom man havde mødt Brangvillie fra Ministeriets Side til at imødefkomme den Undersøgelse, som Thinget